

weel pahhem fui orjuse põlw olli se, et se rahwas, kes sel ael ma peal ainus olli, mis ellawat Jummalat fundis ja tenis, Egiptuse-ma ebbausko ja temma wðera jumala tenistust olli haffanud armastama.

Israeli rahwas olli Egiptuse-maal wág-ga sigginud ja sureks märatumaks hulgaks kaswanud; ja sest et tedda ennam kui selle ma párris-rahwast waewati, olli funningas nende párrast orraks sanud ja sowis neid wáhhendada. Sellepárrast siis nende teggo weel suremaks tõsteti, ning peale sedda kás-kis Warao kõik nende poeglapsi, kui sündsid, árrasurmata. Kui lound sesuggused ollid, sündis Moses, sedda Jummal selle waewatud rahwa peästjaks, üllemakspeälitkuks ja kássoandjaks tahtis tõsta, ja kes sedda Egiptuse-maalt piddi árrawima ja seal vål-jatoma. Temma issa olli Amram, Lewi soust, kes omma naesega omma poeakest ter-we kolm fuud járrelekulajate eest ollid árrapeitnud. Kui tedda kauemine ennam ei wðinud warjato, wöttis mees osje ja teggi neist

findla laeka, tõrwas sedda árra, ja emma panni lapse senna sisse ja wisid jõeare roos-tiko sisse. Selle wåetima ðdde jái faugest seisma, et saat teada, kuid a selle piisi. Kesega piddi sündima. Tulli siis funninga tüttar jõele ennast pessema, ja temma no-red naesterahwas fáisid kõik temma tagga. Kui laekast seal roostikus någgi, läkkitas ühhe ümmardaja, kástis sedda árratua, ja lahti tehha. Någgi siis lapsokese sees ollewad, mis wágga nuttis. Halleduse likumist ommas süddames tundes, útles temma: se on úks neist wissetsaist Ebrea rahvalopsist. Wåetima ðdde tulli siis ette já útles Warao tütre wasto: kas pean minne-ma, ja immetajat naest Ebrea naeste seast kutsuna, et ta sedda last immetaks? Kun-ninga tüttar útles: minne! ja se tûdrefukene läks ja kutsus omma emma. Selle fätte andis Warao tüttar last immetada, ja lubbas temmale selle eest palka anda. Párrast wðt-tis temma tedda ommale kassolapseks ja andis temmale nimme Moses, mis ni pal-